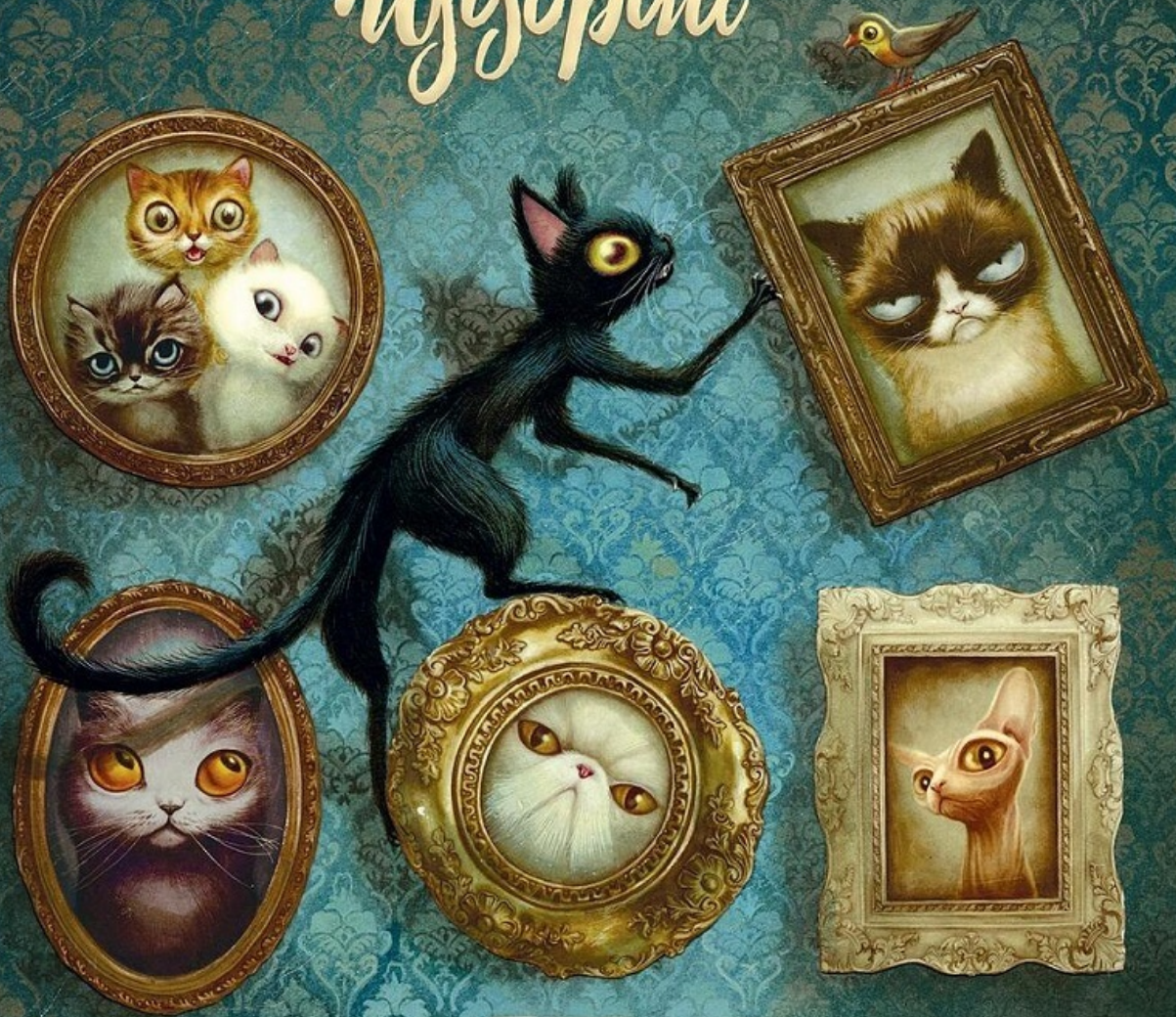

Себастиан Перез

Бенжамен Лакомб

Котешки лудорци

ИЗДАТЕЛСТВО
РОБЕРТИН

Конкуренти

Осиновиха Иполит, единствен в цялото котило.
Стопанката му бе момиче – добро и много мило.
Той бе щастлив, че тя го милва и често казва със възхита:
– По-гладичък си и от бебе с тази кожа с мъх покрита!

Живееха си те добре, дори перфектно, но се случи,
че много скоро тя се влюби в един, по-грозен и от куче.
Той бе гвукрак и гългокосмест, и все обсъждаше с насмешка,
че Иполит е гол и сякаш е някаква природна грешка.

Твърденията му противни, макар и с бял конец съшити,
за нея бяха само гуми, бе влюбена чак до ушите.
На Иполит му беше тежко, започна да се опасява,
че времето им за милувки и гушкане ще намалява.

Веднъж грозникът бе под гуша и мижешката заопива
за шампоан, за да измие и гългокосата си тиква.
Тогава Иполит усети вкуса на близката разплата
и с муцунка му побутна депилатор към ръката.

Инозум

Катерене

Максуел е смело котче, упорит е по природа.
Няма знатен рог, защото той е улична порода.
Но въобще не се оплаква и не рови по боклуци,
а тренира да се качва по гървета и улици.

Не мечтае да живее в къща като бонбонiera.
Той желае да постигне звездна, спортна кариера.
Трудностите не го плашат, с най-добрите все се мери,
затова решава днеска вишната да изкатери.

Ето, че забива нокти и от клон на клон се мятта –
по-нагоре, по-високо, по-далече от земята.
Много скоро стига горе и започва да се взира
в хоризонта и наголу, ала в миг... гъхът му спира!

– Оле, колко е високо! Долу нищичко не виждам!
Падна ли, ще се ударя, ала никак не забивдам
на домашните котаци. Я да сляза по-полека
и гано да се окаже, че тревичката е мека!

